

jeg afviser fremdeles, at der er nogen som helst Begrundelse for at sige noget saadant. Men det er ikke første Gang, at det ærede Medlem er ude paa den Boldgade. Da vi nu er inde paa dette, lad mig saa nævne, at det ærede Medlem tidligere har bidraget til den Mistænksomhed i Udlandet, som han før beklagede. Forud for Valgene sidste Foraar kørte det ærede Medlem rundt paa nogle Møder og snakkede om en Samtale, han havde haft med Henderson i England, hvorunder denne havde misbilliget min Optræden. Jeg telegraferede øjeblikkelig til Henderson, som bestemt benægtede Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem havde fremsat. Saaledes er det ærede Medlems Opfattelse — lad mig nøjes med at sige dette: Opfattelse af Begivenheder og Udtalelser vedrørende Udlandet og stammende fra Udlandet. Men lad mig nu, da jeg har Ordet, tilføje, at det forekommer mig unægtelig noget ejendommeligt, at dette Spørgsmaal drages frem 2 1/2 Aar efter, at jeg er blevet udnævnt til Minister, og 1 1/2 Aar efter, at mine Forhandlinger med udenlandske Partifæller fandt Sted. Der har været mange Lejligheder for Rigsdagen til at beskæftige sig med dette Problem. Det er formodentlig ikke det ærede Medlem ukendt, at der er holdt talrige lukkede Møder i Rigsdagen, hvor udenrigspolitiske Spørgsmaal har været til Forhandling. Men der har man ikke forekastet mig disse Samtaler, og hvad det ærede Medlem i øvrigt nu drager frem. Det vilde have været anstændigt, om Rigsdagen, hvis den har noget at beklage sig over, paa rette Tid havde fremdraget disse Sager, men det forekommer mig ganske uanstændigt, at det ærede Medlem benytter Lejligheden nu.

Formanden: Det 7de Medlem for Aalborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Birk: Jeg ønsker, da den ærede Minister drager denne Sag frem, at erklære, at Mr. Henderson overfor mig udtalte om det danske Socialdemokrati, at han troede sikkert, at deres Hensigter var de bedste — det var omtrent saaledes, hans Ord faldt —, men han kunde ikke lade være at sige, at disse Hensigter havde givet sig Udtryk, som havde virket noget forstemmende i England og kunde give Anledning til en Misforstaaelse. Det er omtrent det, den forhenværende Minister har sagt. Og naar den højtærede Minister endelig taler om det Telegram, saa undrer jeg mig over, at han ikke fremlagde det den Gang. Selv-

følgelig er det kommet, men vil den højtærede Minister ikke være saa elskværdig at læse det op?

Minister Stauning: Hvis det ærede Medlem forud havde meddelt mig, at han vilde drage denne Sag frem, skulde jeg have taget Telegrammet med. Men jeg har ikke været forberedt derpaa, jeg har brugt Telegrammet til at fremlægge i de to Sager mod to af det ærede Medlems Meningsfæller, der fornylig blev dømt til meget klækkelige Bøder for Ytringer om mig.

Johan Knudsen: Jeg havde haabet at kunne nøjes med de faa Bemærkninger, jeg fremsatte ved Forhandlingens Begyndelse. Imidlertid nødes jeg af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser til at bede om nogle faa Minutters Opmærksomhed. Den højtærede Minister fremhævede, at det er Landstingets Flertal, som i Tilslutning til Folketingets Mindretal fastholder Betingelsen for Vedtagelsen af Statslaanet. Herved skulde der efter Regeringens Mening — det blev sagt forleden — ske et Brud paa det parlamentariske Princip, hvorefter Afgørelsen af denne Art Sager alene kan træffes af Folketinget. Vi kan fra konservativ Side ikke anerkende Rigtigheden af denne Betragtning. Det Landsting, vi har nu i Henhold til den af Regeringspartierne saa højt priste Grundlov af 1915, er for største Delen valgt paa den almindelige Valgrets Grund og vilde, som det er blevet gjort gældende her, selv om man bortser fra de tingvalgte Medlemmer, have givet et Flertal for den ved det foreliggende Lovforslag hævdede Anskuelse. Dette Flertal hviler tilmed paa en ubetinget Majoritet blandt de til Landstinget valgberettigede, medens Folketingets nuværende Flertal i hvert Fald ikke hviler paa en Majoritet af de ved Folketingsvalget afgivne Stemmer.

Det Lovforslag, hvis Vedtagelse vi tilraader, kan ikke med Rette betragtes som et Stormløb mod Regeringen. Det er for vort Vedkommende alene Udtryk for Ønsket om, at vi hurtigst muligt, naar de ekstraordinære Forhold ophører, kan vende tilbage til ordinære Forhold for Lovgivningsmagten, et Ønske, som næres af Landstingets Flertal og et meget stort Mindretal i Folketinget. Der er fra Regeringens Side udtalt, at den sandsynligvis allerede i Begyndelsen af næste Maaned, altsaa om faa Dage, vil være i Stand til at fremkomme med Forslag til Løsning af det samme Spørgsmaal. Men Regeringen kræver som sin ufravigelige Betingelse, at Statslaanet først skal vedtages,